

פחד מאושר עילאי אל מול כמיהה אליו - מרכזי האנרגיה

שלום רב, כל חברי כאן, שאכן מבורכים אתם. הברכות נובעות מהכוח ומהאהבה שנוצרים מההתכנסות יחד לחיפוש אחר האמת בלבבות ובמיינד פתוח. הכוחות האוניברסליים יכולים כעת להגיע אליכם, לעבוד בתוכם, ובסופו של דבר לשאת את פירותיהם.

הרצאה זו עוסקת בנושא הפחד האנושי מאושר עילאי. כמובן, חבריי, דנו בנושא זה בעבר בהקשרים שונים, אך ככל שאתם מעמיקים בתוך עצמכם ומגלים יותר ממה שהיה עד כה מעורפל, זה הופך לחיוני ולנחוץ להבין יותר על זה. לכל בן אדם יש, במידה מסוימת, את הפחד המופרך לכאורה. למרות שזה לא הגיוני, זה בכל זאת קיים. קיום משולב עם הפחד שלכם, זו כמיהה טבועה (אינהרנטית) לזכות מלידה [זכות אבות] אמיתית שלכם, שהיא מצב של אושר עילאי, שמחה נשגבת, שאין לתאר במדויק בשפה האנושית. לא משנה כמה אתם אומללים, משהו בכם יודע וזוכר שהפחד הזה אינו טבעי. ואכן, אם הידע הפנימי הזה לא היה קיים, יכולתם לקבל תסכול וחוסר בהרבה פחות קושי. שכן טבעה של אומללות היא תסכול מכך שאין לכם את מה שאתם רוצים. לכן כל אומללות מחזיקה במרומז את ההבטחה או הידיעה על ההיפוך שלה. הגישה הראשונה של האנושות היא אמביוולנטית לגבי האופן שבו עליה לחוות את החיים. אמביוולנטיות נוספת נובעת מכך: התשוקה אל והפחד מהאושר העילאי והעונג העליון.

עבור אנשים מסוימים הפחד הוא הרבה פחות מהרצון. אלה יהיו אנשים שמוגשמים יחסית, שחייהם עשירים ומשמחים, שהיכולת שלהם לחוות הנאה עמוקה, שיחסם לחיים בוטח, חיובי ומתרחב. יהיה להם קל יחסית להתגבר על ההגנות והפחדים הנותרים שמעכבים את ההתרחבות הנוספת שלהם להוויה של אושר עילאי.

עם זאת, רוב האנשים מפחדים מאושר הרבה יותר ממה שהם רוצים בו. הם בעצם יהיו אומללים בתחושה שהחיים חולפים על פניהם, שאין משמעות, שהם איכשהו מחמיצים הזדמנות ומפספסים את זה. היכולת שלהם לחוות הנאה מוגבלת מאוד; הם חסרי תחושה, חסרי חיות ולכודים באדישות. הם חסרי אמון, שליליים ונסוגים מהחיים. יש להם התנגדות גדולה לחפש בתוכם את הסיבה לסבלם. ההגנות שלהם והפחד שלהם להתרחב למצב תודעה אחר ולתפוסת חיים חדשה, גורמים להם להיאחזו נואשות בדיוק במצב התודעה שאחראי לתלונותיהם על החיים. זהו הקושי והמצוקה העיקרית שלהם.

לבסוף, ישנם רבים שהתשוקה אל והפחד שלהם מאושר, מחולקים באופן שווה, בערך. הם ימצאו תחומים בחייהם שבהם הם חווים שפע, התרחבות, הצלחה והגשמה; אבל יהיו תחומים אחרים שבהם הם חווים את ההיפך. ככל שהם בודקים בצורה מעמיקה וכנה יותר, כך מתברר שבמקום שבו הם מאושרים,

חופשיים ולא מפחדים, יש הגשמה, ובמקום שבו הם מפחדים מהטוב ביותר בחיים, יש חוסר הגשמה, שמסתדר בדיוק של משוואה מתמטית. כמובן, אנשים כלל לא מודעים לכך שהם חוששים ממה שהם הכי רוצים. ככל שמושך הכמיהה רחוק יותר, כך קל יותר להתעלם מהפחד ממנו. אבל כאשר זה מתקרב ואתם באמת מטיילים ספק בתגובות העמוקות ביותר שלכם, תמצאו סגירה פנימית, התרחקות מזה (מהכמיהה). זה עשוי להיות מרומז עד כדי כך שנחוצה בדיקה מדוקדקת כדי להוציא את זה החוצה.

אני יודע שקשה מאוד למי שעדיין לא מכיר לעומק את טבעו של הלא מודע האנושי להבין ולחוש את הפחד מהמצב הנכסף ביותר, המצב שהכי זועקים אליו בחיים. בעיניהם זה נשמע ממש מגוחך והם עלולים בהתחלה להשליך רעיון כזה הצידה לגמרי. עם זאת, אני אומר לכם שאם תיכנסו מספיק עמוק ותבדקו ביושר ובפתיחות את התגובות העדינות ביותר שלכם להגשמה, הנאה והתרחבות, תגלו שבכל מקום שיש את הסיכון הקטן ביותר, אתם חסרי אמון מכדי לקחת אותו ואתם נרתעים ממנו, מעדיפים את הביטחון הגבוה יותר לכאורה של חיים אפורים.

ברגע שאתם מוצאים את הנטייה הזו בתוכם, עשיתם צעד אדיר לעבר עצמיות ושחרור. שכן אתם מודעים להפליא למציאות החיים: שהעמדות שלכם, המחשבות והרגשות החבויים שלכם ותו לא, יוצרים את הגורל שלכם. לגילוי הזה יש השפעה מהפכנית על הפרט. אי הידיעה הזו הופכת את המתח והסבל לגדולים לאין שיעור. מרגישים קורבן של מפגע, שנגדו חושבים שחייבים להגן על העצמי, ולהיות מנוכר עוד יותר מה של מרכז האמת הפנימית והמציאות. מתחילים להשליך את הסיבות לניכור על העולם החיצון, עם פחות ופחות הקלה. לא משנה כמה מוצדקת חלק מהאשמה שלכם את האחרים, זה לעולם לא מסיר את הסבל שלכם. לא משנה כמה אתם יכולים לכופף אחרים כדי להיענות לרצונות שלכם, זה אף פעם לא מסיר את הריק שממנו אתם סובלים. כל עוד אתם לא מודעים למעצורים שחוסמים אתכם ממה שאתם הכי מייחלים במודע, תרגישו שהחיים עקרים, חסרי ערך. אתם תרגישו חסרי אונים וחסרי יכולת לשכך את הכאב של אי-הגשמה. אתם תטלטלו בין רחמים עצמיים ומרירות, בין השלכה על הזולת ועל החיים את ביש המזל שלכם, מחד גיסא, והאשמה עצמית מעוותת ותחושה שאינכם ראויים למיטב מהחיים, מאידך גיסא.

לדעת ולחוות את הדחיה שלכם של הנאה, זה הצעד הראשון להסרת החסימה הזו. ובכל זאת, תמיד, אתם נלחמים באמת הזו בכל הכוח בהתחלה. נראה שאתם מעדיפים להישאר תלויים בנסיבות חיצוניות, למרות שקבלת האמת הגדולה של החרות האישית המוחלטת שלכם היא המשמחת ביותר מכל התגליות לאורך הניתוב. ברגע שאתם באמת רואים, מקבלים ומבינים את השפעתה המלאה, אתם רואים, אכן, ששם קיימת הדרך היחידה החוצה. לא ניתן להעביר את המציאות היפה של עצמאות זו למי שעדיין נלחם נגדה.

לעתים קרובות, כשאנשים חשים שיש בחיים יותר ממה שהם חווים, הם מסירים מחשבות כאלה ומאמצים פילוסופיית חיים צינית ומשכנעת. אבל אתם, חברים שלי הנמצאים כאן, חייבים איכשהו להרגיש שאתם יכולים להבין יותר מהחיים ממה שאתם מבינים. לכן אני אומר את זה כצעד ראשון: חפשו איפה אתם

אומרים 'לא'. ככל שהשאיפה החיצונית להגשמה היא מאומצת יותר, כפייתית יותר, דחופה יותר, חסרת סבלנות, כך אתם יכולים להיות בטוחים יותר שמתחת יש 'לא' נוקשה בדיוק כמו 'כן' בהול, על פני השטח. הבהילות והדחיפות שעל פני השטח הם מכשול בדיוק כמו הלא הפנימי, משום שזה מורכב מפחד ומחוסר אמון, שנולדו מתוך הידיעה הלא מודעת שבפנים ה'כן' חסום. עם זאת, אני רוצה להבהיר שהיעדר דחיפות לקראת הגשמה אינו מרמז על היעדר חסימה לא מודעת. זה עשוי לרמוז רק על מבנה אישיות שונה; זה עשוי לומר שהאדם למעשה התייאש. כשיש דחף כואב ומעורר חרדה, הוא יכול להירגע רק כשאתם מוצאים את ה'לא' הספציפי, האישי משלכם למה שאתם הכי רוצים.

אני חייב לחזור שוב לקושי של האישיות כאשר מישהו עדיין מתעלם מהכחשת ההגשמה של עצמו. כבר הזכרתי את חוסר האונים. הזכרתי את החיכוכים וההתכווצויות כאשר האשמה בחוסר מושלכת על נסיבות חיצוניות או על אנשים אחרים. זה יוצר תסבוכות עמוקות ובלבולים. אני חייב להדגיש פעם נוספת שזה יוצר תלות. אם אתם מתעלמים מהחסימות הפנימיות שלכם ומאמינים שאחרים או הגורל גורמים לבעיות שלכם, אינכם יכול שלא לחיות במצב של מתח ופחד מאחרים ומהחיים. כמעט מכל מה שאי פעם סיפרתי לכם על המצב האנושי, תראו שהמודעות למכשולים של עצמכם קובעת הכל. לאחר מכן תבינו את המשמעות האמיתית של אחריות עצמית.

כאן נתתי לכם סקירה קצרה כדי לחבר את הרעיונות הללו עם ההבנה העמוקה יותר שאני רוצה להעביר כעת. הבה ננסה לשפוך אור נוסף על השאלה הכל כך חשובה מדוע אנשים אומרים את ה'לא' המסתורי הזה להגשמת רצונותיהם העמוקים ביותר, הכמיהה העזה ביותר שניתן להעלות על הדעת לאושר העילאי. מה הופך את האושר למסוכן או לא רצוי לכאורה?

במידה בה אתם דוחים את עצמכם, אינכם יכולים לשאת אושר, אינכם יכול להחזיק בהנאה. ישנן שתי סיבות בסיסיות לדחייה עצמית. כל דחייה עצמית נופלת לקטגוריה הראשונה או האחרת.

הסוג הראשון של דחייה עצמית מבוסס על מנגנון מאוד דייקן ומחמיר בכם, שללא קשר לרציונליזציות המודעות וההונאות העצמיות שלכם, יודע בחוכמה פנימית בדיוק היכן אתם מפרים חוקים אוניברסליים, איפה אתם מרמים את החיים ואולי מנסים להשיג יותר ממה שאתם רוצים לתת. הוא יודע היכן אתם משחקים במשחקים הקטנים הנסתרים האלה של הונאה, דרמטיזציה והעמדת פנים עם עצמכם ועם אחרים, לא מעזים להיות העצמי האמיתי שלכם כפי שאתם במקרה עכשיו. במקרה הזה, אתם לא אוהבים אלא מעמידים פנים שאתם אוהבים, ממניעים נסתרים משלכם. המפתח ליקום הוא אהבה אמיתית, לא אהבה הקושרת והנאחזת שאתם נותנים לעתים קרובות. אהבה אמיתית ואותנטית מאפשרת חירות ויכולה לקבל 'לא' כתשובה. אהבה שקרית היא כמו לאסו שרוצה לשלוט ולהחזיק חזק. נראה שקל להעמיד פנים שהאחרון הוא הראשון, אבל אי אפשר לרמות את העצמי הפנימי.

האם יש חוסר נדיבות ברגשות שלכם? האם אתם מניחים כללי התנהגות שונים עבור אחרים מאשר עבור עצמכם? כל ההפרות הללו נמשכות ללא הרף, לא ידועות למינד המודע שלכם, שכן אתם מצליחים לסגור בחוץ את האמת, ובכך לבצע את החמור מכל ההפרות. ההתיימרויות שלכם גרועות בהרבה מההפרות הראשוניות כי הן מכחישות ומזייפות. ואז זה הופך להפרה כפולה, שמובילה בהכרח למצבים הנפשיים והרגשיים הכואבים ביותר: קשר כפול שממנו נראה שאין יציאה, עד שההפרה הכפולה מתגלה ואתם נוטשים אותה.

בוא נגיד שאתם אנוכיים; או שיש לכם נטייה לאכזריות או שאתם שונאים. אם אתם מעמידים פנים שהאנוכיות שלכם היא הגרסה הבריאה של לעמוד על זכויותיכם ובכך עושים לזה רציונליזציה, אתם יוצרים רובד נוסף של תרמית. אם אתם מרגישים את האכזריות ושונאים רק בסתר ומפעילים את זה בעקיפין תחת חזית שנראית הפוכה, אתם, בנוסף להפרות הללו, הופכים לצבועים. הצביעות אולי לא גסה וברורה, אבל העדינות המרומזת שלה לא הופכת אותה לפחות רעילה. אם, לעומת זאת, אתם מודים באומץ וביושר לעצמכם במה שקורה בתוכם ומסתכלים על זה בצורה ישרה, כבר התגברתם על ההפרה במידה ניכרת. שכן בקבלת האמת על עצמכם, אתם נכנס לאקלים כללי של אמת. אתם נמצאים בפלטפורמה שממנה אתם יכולים אולי להוציא את עצמכם מההפרה המסוימת. אבל גם בזמן שאתם נאבקים, אתם צריכים לחפש הבנה גדולה יותר; עשו מדיטציה לקבל הדרכה ועזרה כך שהרגשות שלכם עשויים להשתנות באופן ספונטני. במאמצים אלה אתם תואמים את החוקים האוניברסליים; אתם מקבלים את מצבכם הנוכחי; אתם קובעים תנאים פנימיים התואמים לאושר עילאי. אם יש לכם את הכנות לומר, "אני לא יכול שלא להרגיש ככה, למרות שאני יודע שאני לא אוהב את זה ואני יודע שזה הרסני", אתם לא רק דוברי אמת, אלא גם נותנים מקום לשינוי.

כל דבר המנוגד לחוקי האהבה והאמת הופך את האורגניזם ללא מסוגל לשאת את האנרגיה העוצמתית של האושר. שכן אושר הוא אכן אנרגיה עוצמתית. אושר דורש יותר כוח מאשר אומללות. כוח זה ניתן לרכוש על ידי התמודדות עם האמת והשלטת אשליות לגבי העצמי והחיים.

הסיבה השנייה לדחייה עצמית היא הפרה דמיונית, על פי סטנדרטים מטעים ומתעתעים של משלמות. אידיאלים פרפקציוניסטיים הם, כידוע, תובעניים ונוקשים ביותר. דבקות אליהם אינה נובעת ממנת יתר של מוסר אלא מהפרה של חוקים אוניברסליים אמיתיים. פרפקציוניזם תמיד נובע מגאווה, יהירות, הצורך לשלוט באחרים, העמדת פנים, ואחרון חביב, פחד לעמוד מול הרגשות והדעות של עצמכם. בקיצור, פרפקציוניזם פירושו להיות לא נאמן לעצמי מתוך חמדנות להערצה ואישור על ידי אחרים. אני לא צריך להיכנס לפרטים נוספים, כי בהחלט דנו בזה מספיק בעבר. די כאן כדי להבין שבכל פעם שאתם לא מקבלים את האנושיות שלכם, את המגבלות הנוכחיות שלכם, אתם מפרים חוק אוניברסלי. בכך "תנאי השיא" של הנפש, אם יורשה לי להשתמש בביטוי זה, אינם עולים בקנה אחד עם האושר העילאי שאתם מייחלים לו.

כל זה אולי נראה מאוד פשוט, אבל זה לא. לדחייה עצמית נסתרת והסיבות הנסתרות עוד יותר לכך הן מאוד לא ברורות כאשר מתחילים בנתיב שכזה. בדרך כלל אנשים מודעים רק למה שהם מתיימרים להיות עבור עצמם. אם הם לא יכולים לשאת רגשות מסוימים, הנעולים הרחק, הם באמת מאמינים שכל מה שהם מרגישים ויודעים על עצמם זה כל מה שיש להם. לכן לא קל לגלות

איך אתם באמת פועלים. זה דורש דגש חדש וכיוון חדש, מודעות חדשה לתגובות הרגשיות שכל כך התרגלתם לִיפּוֹת או להתעלם מהן. המודעות להפרות שלכם את החוקים האוניברסליים תגלה גם, בהתאם, את המודעות לדחיית האושר שלכם.

בכל מקום בו אתם נמצאים בנתיב הזה, בהתחלה, או אולי עוד לפני שהתחלתם בו, או לאחר שכבר התקדמתם משמעותית בגילוי עצמי, העצה שלי לכולכם היא: בה במידה שאתם מרגישים שמהו עדיין לא כשורה בחיים שלכם, שיכלו להיות לכם יותר רגשות, לחוות בצורה אינטנסיבית יותר, באותה מידה תמשיכו במיוחד בכיוון המתואר בהרצאה זו. מִצְאוּ את מה שאתם לא מקבלים בתוכם; מה שאתם לא אוהבים ועוצמים את עיניכם. מצאו את התגובה המעורפלת, הנסתרת, ובכל זאת זמינה, שמונעת הנאה. תטפחו נכונות מכוונת לראות את מה שעדיין חומק מכם. ותחוו, צעד אחר צעד, היכן אתם דוחקים חלק מעצמכם. ככל שתפסיקו לעשות זאת, תהיו מצוידים יותר לשאת רגשות שמחים. תִּפְתְּחוּ מודעות עדינה מאוד, בהתחלה בהתבוננות בתנועת נשמה פנימית עדינה שמתכווצת כשמהו טוב מגיע. כשתגלו זאת, תחלישו את הזעם שאיתו אתם מאשימים אחרים, נסיבות, אנשים, החיים עצמם. וזה כבר מסיר אווירה רעילה באורגניזם הנפשי שלכם, שכל כך זרה ובלתי תואמת את האושר העילאי שהוא, נכון, הבית הפנימי שלכם. לכן זה אותו הדבר כשאתם מקבלים את האמת על עצמכם ומקבלים את האושר. שתי הקבלות אלה תלויות זו בזו.

החלק השלישי של הגרעין האינטראקטיבי, שהופך אותו לשלישיה, הוא ההכרה בחומר היצירתי העוצמתי שמעצב את חייכם שלא דומה לשום דבר אחר. אין שום דבר אקראי בחיים שלכם. אין כוח חיצוני שקובע את מידת ההגשמה שלכם, של חווית החיים הפורה שלכם, או את הכאב, הסבל והתסכול שאתם צריכים לשאת. אי מימוש הוא אפילו לא בהכרח עניין של ענישה עצמית, כפי שזה מתפרש כיום. הפרת החוק הרוחני בתוך האורגניזם הנפשי פשוט יוצרת אקלים לא מצויד בכלים שיאפשרו לשאת רגשות אושר עילאי ושמחה. כמו כן, התעלמות מהאמת של מי שהנכם ומה שאתם עושים, ואי הבנת ההשלכות של העמדות שלכם, בגלל שחסרה לכם המודעות לכוחן של המחשבות והרגשות שלכם, יוצרת את החסימה. לדוגמה, אם אתם לא מאמינים שאפשר להיות מאושרים באמת, זה אכן הופך להיות בלתי אפשרי. במקרה זה ניתן לפתור את הבעיה על ידי טיפוח ידע פנימי. וזה, בתורו, בר-ביצוע רק כאשר אתם מאבדים את הפחד מאחריות עצמית ומתמודדים עם כל האמת לגבי מי שאתם ברגע זה.

כל אמת על עצמכם ועל טבע הבריאה מביאה ביטחון פנימי, אמון, חוסר פחד. בורות יוצרת פחד. פחד יוצר אווירה פנימית של סגירה, והמיינד שלכם לא ישתמש בחומר העוצמתי כדי ליצור התרחבות רבה יותר אלא יסגור הגנות, באופן הדוק יותר.

אושר עילאי הוא הכרח, כי אושר הוא התרחבות. אינכם יכולים להתרחב ולהשתמש בפוטנציאלים המובנים שלכם, אלא אם כן אתם במצב של שמחה. התרחבות ואושר עילאי משתייכים יחדיו, כפי שקיפאון ותסכול משתייכים יחדיו. הרחבה היא תהליך הפעלה עצמית המשלב את העקרונות של הגברי ושל הנשי בהרמוניה מושלמת. אם אתם חושש מאושר עילאי, ולכן גם מהתרחבות, תפחדו גם מצמיחה ומשינוי. אנשים, למעשה, כן חוששים מהכוחות הטבועים בתוכם.

אושר, הנאה והגשמה דורשים את העוצמות הגדולות ביותר. אומללות דורשת הרבה פחות כוח מאשר אושר. כוח יכול להיווצר רק אם אתם באופן מכוון ובאופן ספציפי מפעילים וקוראים לכוחות האלוהיים שבתוך העצמי. בתגובה לקריאה שלכם, הם יעזרו לכם להיות מצוידיים יותר לשאת אושר עילאי, וידריכו אתכם כך שלא תסתגרו בשוגג, שלא במודע, אל מול האושר. תפילה כזו חשובה באותה מידה כמו חיפוש מגע עם הכוחות האלוהיים כאשר אתם נמצאים בתהפוכות ובמשבר. כאשר אינכם מאושרים, חשוב שתתייחסו לאירוע כשיעור משמעותי לצמיחה נוספת. כדי לעשות זאת נדרש מגע עם הכוחות העליונים המולדים שלכם. כאשר אתם מאושרים, חשוב להפוך יותר ויותר מתואמים עם הכוחות האוניברסליים ולשאת את המצב הזה. גם זה מצריך עזרה והדרכה.

בהתחלה, ייתכן שיהיה לכם קשה במיוחד לזכור להשתמש בהזדמנויות כאלה של גם משבר וגם אושר כדי שיעזרו לכם להתחזק, ותקבלו השראה על ידי המגע האלוהי באמצעות מדיטציה. אולי כבר חוויתם את היעילות שלה, את התגובות הבלתי נכשלות שלה, את החוכמה הבלתי נתפסת שלה, את הפתרונות השונים שלה. עם זאת, כאשר אתם מעורבים בקונפליקטים עמוקים, אתם פשוט "שוכחים". אבל מגיע שלב שבו כבר לא קשה לזכור להשתמש במגע הזה, ואתם הופכים להיות מיומנים יותר בזמנים קשים. אמנם כמעט ולא עולה בדעתם של אנשים לגייס את אותם כוחות בכל ההזדמנויות הרלוונטיות, אבל עבור רבים מחבריי, שהגיעו לסף הזה, זה אכן מפתח.

כעת, לפני שאפנה לשאלותיכם, ברצוני להתחיל הערב נושא נוסף, הקשור ישירות למה שאמרתי כאן, איתנו נשהה הרבה יותר זמן בעתיד. לכל בני האדם יש בתוך האורגניזם הנפשי והפיזי שלהם מרכזי אנרגיה מסוימים. הגיע הזמן שבו זה חיוני לחלוטין עבורכם להיות מודעים אליהם. מרכזי אנרגיה אלו ממוקמים באזורים שונים בגוף שלכם. הם למעשה לא נמצאים בגוף הפיזי שלכם, אלא במה שנקרא הגוף הסובטילי, המעודן, שמשפיע על הבלוטות הפיזיות. למרות שתפקוד מערכת הבלוטה תלוי ישירות במרכזים אלו, המרכזים עצמם אינם איברים פיזיים שניתן לגלות באמצעות צילומי רנטגן או חקירה פיזית אחרת. המציאות שלהם היא נפשית; המציאות הפיזית שלהם יכולה להיקבע רק לפי ההשפעות שלהם. כל מרכז אנרגיה מתייחס לגישה נפשית. כאשר הגישה הנפשית משתנה מבורות, פחד, ניכור, חוסר אמון ועוינות, למצב של פתיחות, אמון, אמת ואהבה, מרכזי האנרגיה נפתחים. הפתיחה היא חוויה מובהקת בגוף, כי האחדות בין נפש, גוף ורוח היא בשלב זה מאד אינטימית.

לכן גם הגישה שלנו בשלב זה חייבת להיות מאחדת, לרבות האישיות הכוללת. תלמדו תרגולים מסוימים שיגרמו לכם להיות מודעים מתי מרכז פתוח וכיצד להשתמש באנרגיה שלו על ידי מציאת הגישה המנטלית המתאימה. ניתן לראות בקלות שיש קשר בין הפחד מההנאה לבין מרכזי האנרגיה. שכן בפחד מרכזים אלו בהכרח הם מהודקים וסגורים, וכוח החיים אינו יכול לחדור אליהם. עם זאת, כאשר אתם בתוכם, בפנים, נפתחים להנאה, לשמחה, לאושר בכל רמות ההווה שלכם, הגישה הפתוחה והרגועה של "לאפשר להיות" פותחת בסופו של דבר את המרכזים הללו. בנוסף לדרך הכללית בנתיב של מודעות עצמית, של התמודדות עם האמת, של יצירת קשר עם הכוחות האוניברסליים, יהיה צורך שתהיו מודעים באופן מובהק לקיומם של מרכזים אלה על ידי ביצוע תרגולים מסוימים, ולהכיר כיצד להפעיל אותם.

האם יש שאלות בקשר להרצאה זו?

שאלה: האם אתה יכול לומר משהו נוסף על המרכזים בזמן הזה? איפה הם נמצאים?

תשובה: יש מרכז אחד בבסיס עמוד השדרה. יש עוד אחד באזור מקלעת השמש. מרכז שלישי נמצא בקדמת הגרון. אחר נמצא בבסיס הראש, בחלק האחורי של הצוואר, אבל קצת יותר למעלה - בין הצוואר לבסיס הראש. אחד נמצא בין העיניים, ויש עוד אחד בחלק העליון של הראש. אלו הם מרכזי האנרגיה הבסיסיים. כל אחד קשור להתייחסות נפשית. כל מרכז קובע דרכי קיום נפשיות ורגשיות מסוימות. לכל אחד תפקיד משלו. המרכז בבסיס עמוד השדרה מייצג את כל הרגשות הרגשיים הגופניים - מיניות, אהבה זוגית, אהבה אישית. מרכז מקלעת השמש פותח את הדרך לחיבור ואיחוד עם חוכמה רוחנית, אמיתות אוניברסליות - וגם רגשות האהבה הלא אישיים הקשורים בחוויה זו. פתיחת המרכז הזה חייבת להביא אתכם אל המושב של כל הרגשות שלכם, שלרוב קודמים למגע עם האלוהי, לפחות במידה ניכרת. זה הכי רחוק שאני יכול ללכת עכשיו. מיותר לציין שמה שהבעתי כאן הוא הסיכומים הפשוטים מכל. הרבה יותר יבוא בהמשך, בסדרה של הרצאות.

שאלה: האם העבודה הפיזית תהיה קשורה לפריצת המרכזים הסגורים?

תשובה: כן, אכן. לעבודה הפיזית יש הרבה מאוד מה לעשות עם זה, שכן היא עוסקת ספציפית בחסימות בגוף. כל עוד יש חסימות בגוף או ברגשות או במחשבות, המרכזים לא יכולים להיפתח. בנוסף לכך, יקבעו תרגולים אחרים בהמשך. אתם מבינים, פריצת מרכזים אלה יכולה להתחיל רק לאחר שהושגה מידה מסוימת של ידע עצמי; לאחר התנגדויות בסיסיות מסוימות, הוסרו פחדים, חסימות נפשיות, רגשיות ופיזיות. רק אז תתחיל הגישה החדשה הזו. לפני כן, זה יהיה די בלתי אפשרי. לו היו מנסים לעשות זאת באמצעים מלאכותיים או באמצעים מכניים, ניסיון כזה אפילו היה מסוכן. עם זאת, בטוח לחלוטין לפתוח את המרכזים הללו ברגע שלאישיות יש ביסוס בצורה איתנה במציאות, באהבה, במצב של חוסר פחד ואי-הגנתיות. יש להגיע למצב בסיסי מסוים של עצמיות כדי להשתמש בכל האנרגיה הרוחנית הזמינה. העבודה הפיזית היא היבט אחד בהכנה. כאשר אנו ניגשים למרכזי האנרגיה עצמם, בנוסף לרמות העבודה השונות בהן אנו משתמשים כעת, נעסוק בכמה גישות חדשות, למשל, שילוב של נשימה יחד עם מדיטציה.

שאלה: האם תוכל להגיב יותר על המרכזים ביחס לתנועה של האנרגיות? האם הם מטענינים, האם הם פורקים?

תשובה: כפי שאמרתי, אגיב הרבה יותר על הנושא בעתיד. עכשיו אני אומר את זה: כאשר האדם מימש עצמו לחלוטין, המרכזים הללו יכולים לתפקד בצורה מיטבית כי אז הזרימה לא נעצרת. הטענה ופריקה מתרחשים בתנועה פנימית מתמדת המנציחה את עצמה - בדיוק כפי שכל דבר בבריאה כפוף לאותן תנועות וחוקים. התנועה יוצרת תחושת אושר עילאי עצומה שאי אפשר לתאר. זהו התענוג האינטנסיבי ביותר בכל הרמות - פיזי, רגשי, אינטלקטואלי, רוחני. רוב בני האדם לעולם אינם נטענים באמת על ידי המרכזים הללו. אלה שכן, נטענים באופן חולף בלבד, ובמידה קטנה יחסית במצבים חריגים בחייהם. רוב

האנשים נמצאים בדרך כלל במצב של התכווצות, מכיוון שהמרכזים שלהם סגורים. התפיסות השגויות, הפחדים והשליליות שלכם יוצרים את ההתכווצות הזו. המשימה של כל ישות שהתגלמה היא לגלות את אמיתות החוקים הללו ולהחיל אותם על עצמה. כאשר הונאה עצמית נפסקת, מתחילה רגיעה עמוקה, מתחילה זרימה, משתלטת אי-הגנתיות שהופכת את האישיות ל"יכולה להיטען", אם אני יכול להשתמש בביטוי. הנה עוד דרך לנסות להעביר את העובדות הכמעט בלתי ניתנות להעברה: דמיינו את האישיות המודעת, המתפקדת, כמרכז כולל. דמיינו את זה כמו כוכב לכת. לאחר מכן דמיינו את העצמי הרוחני האוניברסלי כמרכז נוסף, חסר זמן, חסר מרחב, המרכז של כל מה שאי פעם חי ואי פעם יחיה - כוכב לכת ענקי, כל כך ענק שהוא זהה לכל דבר ולכל אחד. ישויות שממומשות לחלוטין באופן עצמי מקבילות למרכז הרוחני הזה, נחשפות על ידו ונמצאות במסלול עם המרכז הרוחני הזה. הן תמיד בשדה הראייה וההשפעה שלו. התנועות של שניהם מתואמות לחלוטין.

אבל רוב בני האדם כמעט תמיד "מחוץ להמרכז"; אישיות הפלנטה שלהם אינה חשופה אל ונמצאת מחוץ לשדה הראייה של הפלנטה הרוחנית. לעיתים, מרכז האישיות נע מעט לעבר שדה הראייה של המרכז הרוחני, שהוא קבוע, נע רק בתוך עצמו, כביכול. לפעמים מרכז האישיות נע אל תוך, בפעמים אחרות נע מחוץ לשדה האוניברסלי. בתנועה זו תלויים הכוח, האמת, רגשות האהבה, החיות - או היעדרם. כאשר קבלה עצמית, אֶמְתוּת, גישות חיוביות גוברים, אתם מתכווננים יותר למודעות, אמון ואהבה והופכים יותר כמו מרכז החיים האוניברסלי; ואז מתרחשת ההתלכדות. מימוש עצמי מוחלט הופך את השניים לאחד. מרכז האישיות הוא תחילה מקביל, מכוסה, טעון, המרכז הרוחני עורר בו חיים, עד שהוא נספג בו. זה לא השמדת העצמי, כפי שרבים מאמינים בטעות. כי כל החיים נמצאים באמת במרכז הרוחני, המחייב את השאר. מוות פירושו היפרדות מהמרכז, כך שאורו לא יוכל עוד לזרוח על האישיות ולמלא אותה באנרגיה שלו.

הרשו לי לברך כל אחד מכם כאן בכוח הרב שנוצר יותר ויותר על ידי רבים מכם שאכן עברו כברת דרך. תשמחו בידיעה שהחיים הם בעצם העובדה הכי מיטיבה ומשמחת. זוהי עובדה קבועה, בלתי ניתנת לשינוי, ששום כמות של הפרדה מהמרכז הרוחני יכולה להכחיש זאת. בסופו של דבר אתם חייבים להגיע לאמת הזו. הֵיוּ אלוהים!

תרגום: חווה אילון

Edited by Judith and John Saly

For information to find and participate in Pathwork activities world wide, please write:

The Pathwork Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

The following notices are for your guidance in the use of the Pathwork® name and this lecture material.

Trademark/Service Mark

Pathwork® is a registered service mark owned by The Pathwork Foundation, and may not be used without the express written permission of the Foundation. The Foundation may, in its sole discretion, authorize use of the Pathwork® mark by other organizations or persons, such as affiliate organizations and chapters.

Copyright

The copyright of the Pathwork Guide material is the sole property of The Pathwork Foundation. This lecture may be reproduced, in compliance with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy, but the text may not be altered or abbreviated in any way, nor may the copyright, trademark, service mark, or any other notices be removed. Recipients may be charged the cost of reproduction and distribution only.

Any person or organization using The Pathwork Foundation service mark or copyrighted material is deemed to have agreed to comply with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy. To obtain information or a copy of this policy, please contact the Foundation.